

היכל הוראה

פסקי דינים * תשובות * הוראות

מבי מדרשא "היכל הוראה" • מיסוד שר ההוראה מרן ה"קנה בשם" זי"ע
בראשות בנו נאב"ד היכל הוראה הגאון הגדול רבי משה בראנסדארפער שליט"א
מגדולי פוסקי דורינו ובעל שו"ת היכל הוראה * יו"ל ע"י איגוד הרבנים תלמידי "היכל הוראה"

גליון מב * פרשת בשלח תשפ"ד

בין כותלי ההיכל

תרופה שפותחה לבחורים וילדים נמוכי קומה

אודות מה שעלה על שולחנו של מורינו הרב שליט"א בהיכל הוראה מכמה אנשים שיש להם ילדים ובחורים נמוכי קומה, ביחס לילדים ובחורים אחרים בגילם, כתוצאה מכך חלק מילדים אלו יש להם רגשי נחיתות, וזה משפיע הרבה על כל מהלך החיים שלהם. ועתה לאחרונה נודע להם על תרופה הומאופתית חדשה המשפיעה על הורמון הגדילה, נמוכי הקומה השתמשו בתרופה זו ואמרים שהיא פועלת בצורה טובה והם הוסיפו כמה ס"מ לגובהם בתוך זמן קצר. אלא דא עקא שתרופה זו המכילה מרכיבים רבים מן הצומח מכילה גם חומר שבסיסו הוא אבקת יין [מחממים את היין לטמפרטורה של 500 מעלות עד שכל הנוזלים מתאדים, מהאדים נוצרת אבקה שמשמשת כחומר משמר לתרופה זו] ונשאל מורינו הרב שליט"א לחוות דעתו אם מותר להשתמש בתרופה זו, אם מחמת כבוד הבריות אפשר להשתמש בתרופה זו אפילו אם נאמר שיש לחוש ליין נסך. ואמר להם מורינו הרב שליט"א ראשית צריך לדעת שקומה נמוכה אינה סיבה לרגשי נחיתות ועל כן צריכים הורי הילדים לעודד את רוחם ולשנן להם שוב ושוב שאין הקומה מעידה על מהות האדם ואדרבה הרבה שהיו קטנים בגופם וענקים בתורתם ובריאתם ומנהיגי ישראל לדוגמא מרן רבי עקיבא איגר זצ"ל ידוע שהיה נמוך קומה גם מרן החפץ חיים זצ"ל היה נמוך קומה וכו' וזה לא הפריע לשיעור גדלותם בתורה.

ולהלכה למעשה הורה מורינו הרב שליט"א שנראה לו שאין מניעה להשתמש בתרופה זו והיא מותרת אפילו לכתחילה וזה מכמה טעמים:

הואיל וסתם יינם בזה"ו אינו אלא דרבנן (עיין רמ"א י"ד סי' קנ"ג ס"א) וכתב הרמ"א (י"ד סי' קנ"ג ס"ג) שכתב דמותר להתרפאות באיסור דרבנן אפילו חולה שאין בו סכנה ובלבד שלא יאכל וישתה אמנם בדרכי תשובה (שם סק"ג) מביא להלכה דלא גרע מבישולי עכו"ם שמוותר אף לחולה שאין בו סכנה. הגם שאין כאן ענין של חולי כלל מכל מקום אפשר דמשום כבוד הבריות יש לדנונו עכ"פ כחולה שאין בו סכנה, דסוף סוף נמוכי הקומה יש מהם שסובלים מרגשי נחיתות. ובאמת דאין אנו צריכים לכל זה דהרי יש בתרופה ששים כנגד האבקה שבאה מן היין ובנ"ד אף ששים לא בעינן כמבואר ביו"ד הל' יין נסך סי' קל"ד ס"ה שסגי בששה חלקים כיון דיין במשקה בטל בששה חלקים ועיין בדרכי תשובה (שם ס"ק כ"ט) דיש סוברים דדוקא במים סגי בששה חלקים משא"כ בשאר משקים בעינן ס' והא בנ"ד הרי יש ס' ושפיר בטל היין נסך.

ועוד הוסיף מורינו הרב שליט"א דבאבקה זו אפילו אם לא היה ששים כנגדה נמי אין מקום לאסור דאבקה זו אינה נחשבת כלא אפילו לסתם יינם שהרי דרך עשייתה היא ע"י חימום יין לטמפרטורה של 500 מעלות עד שכל הנוזלים מתאדים ומהאדים נוצרת אבקה מר מאוד שמשמשת לתרופה זו ודינו ודאי דלא גרע משרץ שרוף שנעשה ממנו אפר דק דמותר אף שלא לרפואה (עיין שו"ע י"ד סי' פ"ד ס"ז ובדרכי תשובה שם אות קצה ובשו"ע י"ד הלכות ע"ז סעיף ג' ברמ"א ונ"ב) ואינו דומה למה שכתב המשנ"ב בהלכות פסח סימן תרמ"ז ס"ק י"ד בענין "דבר שעיקרו לכך" שבנידון דין אין כאן איסור תערובת כלל, ועל כן מותר להשתמש בתרופה הנ"ל ויזכו לגדול בגופם ובתורתם.

פסקי דינים מתוך שאלות ותשובות שעלו על שולחן ההיכל לפני מורינו הרב שליט"א

היכן צריכים להדליק נרות שבת כשהם מסופקים על מקום אכילתם ושינתם

מצוי מאוד בזמנינו במשפחות שיש להם שמחה, ועדיין אין הם יודעים איך יסתדרו הדברים היכן יהיה מקום אכילתם בליל ש"ק והיכן יהיה מקום לינתם, אם בביתם או במקום אחר, או שיאכלו בביתם וילוונו במקום אחר, וכן יש צד שיאכלו במקום אחד [לא בביתם] וילוונו במקום אחר מאכילתם [לא בביתם]. הרי שעל האשה להדליק בביתה בברכה, ותשאר שם עד זמן מה אחרי השקיעה בערך כחצי שעה, ובזמן זה תהנה מהנרות ועל ידי זה לא יהיה הברכה לבטלה, שהרי סוף סוף זה הוא המקום הראוי ביותר להדליק בו את הנרות.¹

מנהג הנשים ששמות ידיהן על עיניהן מיד אחרי הרה"נ ואינן נהנות מאור הנרות

נהגו נשות ישראל הכשרות, שתיכף אחרי הדלקת הנרות הן משימות ידיהן על עיניהן ומברכות על הדלקת הנר, ולאחר הברכה מסירות את הידים מן העינים ונהנות מאור הנרות.² והטעם בכל זה כדי שתהיה הברכה עובר לעשייתו ולכן לא תהנה מן הנרות עד לאחר הברכה. אמנם אשה שאינה מסירה הידים מעיניה תיכף לאחר הברכה ולפעמים רק אחרי זמן רב, ובאותו הזמן היא מעתירה ומתפללת על עצמה ועל בני משפחתה כמנהג הנשים, אין לחוש בזה לברכה לבטלה, מכיון שמה שמתפללת ומתחננת באותה שעה לא חשיב הפסק.³

טעה הש"ץ ולא הזכיר יעלה ויבוא והציבור שם לב רק כשהיה באמצע שים שלום

שכח הש"ץ לומר יעלה ויבוא בשחרית של ראש חודש, והקהל הרגיש מזה רק באמצע ברכת שים שלום לאחר שהכהנים כבר נשאו כפיהם. הרי שהכהנים שהתפללו שם וכבר נשאו כפיהם אין להם לישא כפים שנית, אמנם אם יש שם כהן שעדיין לא נשא כפיו כגון שהגיע עתה לביהכנ"ס או שלא היה בבית הכנסת בשעה שהכהנים נשאו כפיהם, כהן זה יכול לעלות לדוכן, אבל שאר הכהנים שכבר נשאו כפיהם אין יכולים לישא כפיהם שנית, וטוב שיצאו הכהנים מבית הכנסת קודם שיחזור החזן לרצה כדי שלא יכנסו לספק של חיוב נשיאת כפים.⁴

1. בנימוק הדברים הוסיף מורינו הרב שליט"א (ח"ג הוראה כ"ד), דהנה מקום ההדלקה צריך להיות במקום שבו עיקר דירת האדם באותו זמן, והנה באו"ח (סימן רס"ג סעיף י') כתב הרמ"א וז"ל: ועיקר הדלקה תלויה בנרות שמדליקין על השלחן, אבל לא בשאר הנרות שבבית. וכן נראה מהמשך דברי המחבר בסעיף ט' שכתב בהדמליקין בזווית הבית ואוכלים בחצר, אם אין הנרות ארוכות שדולקות עד הלילה היו ברכה לבטלה, ובמשנה ברורה (שם ס"ק מא) כתב דהטעם דהוי ברכה לבטלה, שכיון שאינו יכול לעשות שום תשמיש אצלן כשחזור אח"כ לביתו בלילה שלא יכשל בעץ ואבן לית ביה משום שלום בית, ואם בבית שהדליק היה קצת חושך ומשתמש שם שום דבר לאור הנרות לצורך סעודה ליהא איסורא אף שאינה דולקת עד הלילה ואף שאוכל בחצר. הרי לנו דהגם שמדליק בתוך ביתו מ"מ צריך שישתמש שם שום דבר לצורך הסעודה.

אלא דלאורא יסוד זה נסתר ממה שכתב המחבר בסעיף ו' דבחורים ההולכים ללמוד חוץ לביתם, צריכים להדליק נר שבת בחדרם ולברך עליו, ובמשנה ברורה (שם ס"ק כ"ט) כתב דאפילו שהוא מיוחד להם רק ללינה, חזינן דהעיקר הוא מקום דירתם ולא מקום האכילה. והנראה בזה דיש לחלק בין היכא דאוכלים וישנים באותו בית דאז ההדלקה הוא בחדר שאוכלים, אבל אם אוכלים בבית אחד וישנים בבית אחר עיקר דירתם הוא בבית שישנים שם ועכ"פ צריך שיהנה מן הנרות באותו בית שישן שם. ולפי זה עלה בידינו דדברי המשנ"ב לא סתרי אהדדי, דבסק"ב מיירי שהאכילה והשינה באותו בית ולכן העיקר הוא החדר שאוכלים שם, וכן מה שכתב השו"ע בסעיף ט' באוכלין בחצר דאז אי אפשר לומר דעיקר דירתו בחצר ולכן תדליק בבית ותעשה שום דבר לצורך הסעודה בתוך הבית, ואילו בס"ק כ"ט מיירי בבחורים שאוכלים בבית אחד וישנים בבית אחר ולדידם עיקר דירתם הוא המקום שישנים שם.

וכן נבאר בהיכל הוראה (ח"א מהדורה שניה הוראה ל"ט אות כ"ד) דמה שכתבו הפוסקים (הובא במשנ"ב סימן רס"ג ס"ב) דעיקר מצות ההדלקה הוא במקום שאוכלים שם ולכן שם צריך לברך, נראה דכוונתם באופן שיש לו בית עם כמה חדרים ובחדר שאוכלים שם צריך לברך, אבל אם אוכל בבית אחד וישן בבית אחרת בודאי צריך להדליק בברכה בבית שישן שם כי זה הוא עיקר דירתו.

2. כמובא ברמ"א או"ח סימן רס"ג סעיף ה'.

3. כן הורה מורינו הרב שליט"א בשו"ת היכל הוראה (ח"ג הוראה כ"ו) דהנה עיקר חיוב הדלקת נרות בערב ש"ק הוא או משום שלום בית או משום כבוד שבת, וא"כ אין חיוב ההדלקה על הנאת האור תיכף ומיד אחר ההדלקה ובאמת אז עדיין לא צריכה לאור כי יש עדיין אור היום ושרגא בטיהרא מיהא אהני, וכן אם נהנים מן הנרות במשך הלילה לא חשיב ברכה לבטלה, ולכן גם אם לא נהנית מאור הנרות מיד אחר הברכה לא איכפת לן ולא חשיב הפסק.

אלא דיש לדון בסברא זו דסוף סוף אנו רואים שתיקנו לכסות העינים קודם הברכה כדי שלא ליהנות מאור הנרות קודם הברכה, ומשמע דתיכף אחר הברכה צריכה לנהנות. זה אינו, כי מה שמסירים את הידים מן העינים כדי לנהנות מהאור הוא רק בשביל שתהיה הנאה מן האור אבל מנין לנו לומר שהנאה צריכה להיות תיכף אחר הברכה, ואדרבה אנו רואים שמי שמדליק בביתו והולך למקום אחר צריך שיקפיד שכשיחזור לביתו יוכל לנהנות מאור הנרות שהדליק ותו לא מיד.

ועוד יש לומר והוא פשוט, דאפילו אי נימא שיש חיוב ליהנות מהאור תיכף ומיד אחר הברכה, מ"מ כל זמן שעומדת ומתפללת על יד הנרות כיון שעדיין עוסקה באותה מצוה שמבקשת שיהיו לה בנים מאויים בתורה כמובא בחז"ל (שבת כ"ג ע"ב) דהרגיל בנר היווין ליה בנים תלמידי חכמים ולכן לא מיקרי הפסק, וכמו שמובא בתוס' (פסחים ק"ג ע"ב ד"ה רב אשי) לגבי אמירת הגדה של פסח בין קידוש לסעודה דכיון שעוסקים באותו ענין לא מיקרי הפסק.

4. על דבר עובדא שאירע כן ושאלו את פי מורינו הרב שליט"א הורה להם כן והוסיף (ח"ד הוראה טו), והנה אף דבספר קצות השולחן (א"ח סי' כ"ג ס"ק מ"ז) כתב, דאם באותו תפילה ובאותו ציבור כבר ברכו ברכת כהנים, אע"פ שהתפילה של החזן לא היתה כתיקונה, מ"מ לגבי ברכת כהנים שהיתה במקומה שם תפילה עליה, ע"כ. אלא דיש להעיר על מה שהוסיף בקצות השולחן שם, שנכון הדבר שישאו הכהנים כפיהם שנית בלא ברכת אשר קדשנו בקדושתו של אהרן. מ"מ נראה דעדיף טפי שהכהנים יצאו דיש לחוש שמא יטעו הכהנים ויברכו שנית ובפרט אם יתווסף עליהם כהן שלא עקר רגליו ברצה והוא יאמר הברכה בקול רם, שאז עלולים לחזור אחריה ונמצא יש בידם ספק של ברכה לבטלה.

מילי דהוראה

אשה שהוסיפה להדליק נר נוסף בנרות שבת עבור בנה, ולאחר מכן נפטרה ל"ע

מנהג ישראל תורה שהאשה מוסיפה ומדליקה בכל שבת נר נוסף עבור כל אחד מבני המשפחה, ונשאלה למורינו הרב שליט"א ע"ד תינוק שנפטר רח"ל, אם צריכה להמשיך בנר הנוסף, וענה שצריכה להמשיך עם הנר הנוסף והוא ע"פ מה שכתב אביו מרן רבינו הקנה בשם זי"ע בפנקס פנקס קנה בשם כתי"י (פסק ש"ב) ז"ל:

ערש"ק אמור י"ד אייר תשמ"ב לפ"ק. נשאלתי על דבר מי שנולד לו תאומים והוסיף עבורם שתי נרות לכבוד שבת ע"פ המנהג להוסיף נר אחד לכל ילד וילד - ואחד מהם שבק לן חיים - אם הוא מחוייב עוד להדליק עבורו או לא. והוריתי בפשיטות שימשיך במנהגו זה להוסיף עוד שתי נרות על מה שנהג להדליק מקודם - וטעמי ונימוקי משום שכיון שכבר קיבל עליו להדליק חיובא עדיין רמיא עליה ולא נפקע ממנו ופשוט הוא. הנלע"ד כתבתי והתמתי שמי, מאיר בראנדסארפער, ע"כ.

והוסיף עוד מורינו הרב שמוסיף נר לכל ילד וילד אין זה מטעם שאומרים העולם שיהיו כיון שהולדת לא הדליקה בשבת הראשונה שלאחר הלידה דטעות הוא שהרי אנוסה היא באותה שבת ובאונס לא קנסינו, אלא הטעם הוא כמו שהובא בספר לקוטי מהרי"ח (ח"ב דף י"ג ע"ב) שכתב סמוך לזה מדברי הגמרא (שבת כג ע"א) דבשכר שמרבינ בנרות הוי ליה בנין וחתנין רבנן לכך בכל פעם שיוולד להם בן או בת מרבינ בנרות שעל ידי זה יזכו לבנין וחתנין רבנן, ועיין מש"כ בשו"ת היכל הוראה (ח"ב הוראה לא) שאמרו של מרן רבינו הקנה בשם זי"ע אשת חבר גה"צ רבי שלמה בראנדסארפער זצוק"ל היה רגילה להוסיף לא רק לילדיה אלא גם לכל אחד מיוצאי חלציה הן הבנים והן הנכדים והנינים ובסוף ימיה הדליקה קי"ב נרות מידי שבת בשבתו, ואחרי שנתלאמן אביו של רבינו זי"ע המשיך במספר הנרות אלו כפי שב"ב הדליקה, וכנראה שעשה כן על דברי המהרי"ח, ואחר שבני בנים הרי הם כבנים הוסיף להדליק גם נר לכל אחד מיוצאי חלציו שכולם יהיו בכלל הבנין וחתנין רבנן.

הלכה והוראה בישראל

ע"ד עמדת גלילת ספר תורה שאפשר לגלול בניקל

בשתי החורים האלו מכניסים את העצי חיים

בבי מדרשא היכל הוראה ירושת"ו ע"ד מה שהובא לפני הרה"ח ... שליט"א, עמדת גלילת ספר תורה שאפשר לגלול בניקל כשהוא מונח בתוך ארון הקודש קודם הוצאתו, והביא דברי הסכמתו של בעל הנטעי גבריאל שליט"א, ואילו

הצטרפו הרבנים הגאונים רבי אברהם צבי הלוי וואזנער שליט"א מועד הרבנים דמשמרת סת"ם וכן הגאון רבי יעקב מאיר שטרן שליט"א [והוא עמדה של עץ עם ב' חורים מלמעלה שמכניסים את העץ החיים של הס"ת בתוך העמדה, ובקל אפשר לגלול את הס"ת בתוכה]. והנה עיקר הסתמכותו של הנטעי גבריאל, הוא מדברי הירושלמי (מגילה פ"ד ה"ה) ומס' סופרים (פ"א הלכה ג) ח"ל: ר' שמעון בן לקיש אמר בכל מקום אינו קורא על פה, וכאן הוא קורא על פה. ר' יוסי הוה מפקד לרב עולא, חזנא דכנישתא דבבלאי, כד היא חדא אורייתא. תהא גיילא אחורי פרוכתא, וכד אינון תרתי, תהא מוביל חדא ומייתי חדא. עד היכן, אמר ר' אחא כגון פרשת יהידע הכהן, עכ"ל.

הרי לנו שעשו הגלילה אחורי הפרוכת דהיינו קודם שהוציאו מארון הקודש. ועל זה הביא דברי השולחן הטהור (ס"ו קמז) שלמד בכונת הירושלמי שיש לגלולה בארון הקודש כי אין להוציא ס"ת שלא לצורך דכשמוציא לגלילה אל יוציא אותה לגמרי אלא עומד אחרי הפרוכת וגולל אותה, דטלטול ספר תורה ופתיחת ארון והוצאה והכנסה הם מעוררים בשמים ענינים גדולים ועת רצון ואין ראוי לעשותו על חנם בשביל גלילה כל דהו, עכ"ל. ובשולחן הטהור (זר זהב אות ב) כתב על פירושו שהוא פירוש אמיתי בדברי הירושלמי כנתינתה מהר סיני אעפ"י שאיני כדאי להיות עפר תחת כפות רגלי רבותי, עכ"ד.

והנה ודאי דאין משיבין אחר הארי, אולם מנהג ישראל בכל הדורות היה, ששמש בית הכנסת מוציא הספר תורה על הבימה, ושם גולל הספר תורה למקומו, ובדרכי משה (א"ח ס"ו קמז אות א) כתב, שמנהג ישראל לגלול הס"ת כשהקהל אומרים פסוקי דזמרה, מבואר מפשטות לשונו שכונתו שבשעה שהציבור אומרים פסוקי דזמרה, גולל השמש את הס"ת על הבימה.

ומה שהביא מדברי הירושלמי, לכאורה אין מזה כל כך ראייה דכוונת הירושלמי ומסכת סופרים היא כפשטה, דבכל מקום אינו קורא בעל פה וכאן אצל כהן גדול בליל יום כפורים כדי שלא יצטרכו לגלול בציבור הוא קורא בעל פה, ועל זה הוסיף לומר דאם יש ספר תורה אחד ואחר שהוציאו ראו שאינו במקומו אזי גולל אותו כשהוא מחוץ לפרוכת דהיינו בציבור, וכמש"כ בנחלת יעקב על מסכת סופרים שם, ז"ל: תהא גולל אחורי פרוכתא, ר"ל תהא גולל לפני הפרוכת ואין אתה צריך להכניסה לתוך הארון ולהוציא שנית, ע"כ. הרי מבואר להדיא מלשונו דמירי שכבר היה ס"ת בחוץ ושם גוללים אותו.

ואילו אם יש לו שני ספרי תורה דהיינו שהחליפו הספרים אז מחזירו למקומו מוציא השני, ועיין בערוך השולחן (א"ח ס"ו קמז סעי' ז), והוא גרס בדברי הירושלמי להדי פרוכתא ולא 'אחורי פרוכתא' דהיינו שגולל את הס"ת אצל הפרוכת בציבור ולא בתוך ארון הקודש.

תבנא לדינא, דהן אמת מנהגן של ישראל שמוציאין הס"ת לתיבה ושם גולל אותה, ובני יקירי הרה"ג שמעון עוזר שליט"א רב ומו"צ פניה"ק ירושלים ת"ו הביא ראייה מוכחת שכן היה המנהג, מדברי המטה אפרים (סי' תקפד סעי' טז), ושמשי הציבור נהגו לעשות זה בשבת או ביום טוב בשעה שהציבור אומרים פסוקי דזמרה, ונכון לבטל מנהג זה, שעל ידי שהשמיים נעים ונדים בהולכת הספר תורה מהארון לתיבה ובחזרתם, מבטלים כונת הציבור, והשמיים עצמם בטלים ומבטלים לגמרי מאמירת פסוקי דזמרה עם הצבור, ע"כ. א"כ מוכח מדבריו שהמנהג היה לגלול את הס"ת על התיבה, אלא שכתב שהשמיים לא יעשו בעת אמירת פסוקי דזמרה, כי זה מפריע לכוונת הציבור, משא"כ אם היה הגלילה בתוך ארון הקודש, לא היה מפריע כלל לכוונת הציבור.

ומ"מ מהיות טוב ראוי ונכון להשתמש עם המצאה החדשה ויש בזה תוספת הידור להשתמש בהמצאה הנ"ל.

רשמתי את אשר חנני השי"ת משה בראנדסארפער

הפקוד: "אמנוחה" 053-33105646

היכל הוראה

מסדר נאמן וישראלי שר ההוראה מרן רבינו הקנה בשם זי"ע
בדאשת בני התאון הגדול מרדכי רבי משה בראנדסארפער שליט"א נאב"ד היכל הוראה

הודעה חשובה

לרבנים, ולסופרים, ולבני הכוללים הלומדים סת"ם

הננו להודיע סדרת השיעורים השבועי שנמסרו בעבר מידי שבוע בהיכלנו

ב"הלכות סת"ם"

נתחיל בעזה"ת דיני כתיבת וצורת האותיות

ע"י הרב הגאון רבי יוסף פרידמן שליט"א
מרבני היכל הוראה לעיני סת"ם

השיעור יתקיים מידי שבוע בשבוע ביום שני
בשעה 7:30 - 8:30 בערב בבנין "היכל הוראה" (חדר השיעורים).

השיעור בהלכות מזוזה

הנמסר ע"י הסופר הבקיא במלאכת הקודש

הרב הגאון רבי אהרן לינדר שליט"א
מרבני היכל הוראה לעיני סת"ם
ובעמח"ס הנפלא "שערי סופרים" מותח שער להלכות סת"ם

מתקיים מידי שבוע בשבוע מוצש"ק בשעה 9:10 - 10:00

בבית הכנסת בני הישיבות (עזר"א)
רח"ה הרב מרדכי נווה יעקב ירושלים ת"ו

הספר של הרב הגה"ל "שערי סופרים" אחרי שאול מן השוק, נדפס מחדש במהדורה שלישית. וניתן להשיג בטל' 02-5834815 או בישיבת מיר במ"ל 052.7611560

הנהלת הייכל בברכה ועד מאור הסת"ם

שע"י היכל הוראה שע"י היכל הוראה

רחוב זוננפלד 3 ירושלים ת"ו | טל' 02-5322775 | רוא"ל 5322775@gmail.com | ע"ר 580639599

<p>זמני קבלת קהל במרכז "היכל הוראה" ביחשלים רח' זוננפלד 3 טל' 02-5322775</p>	<p>מוצש"ק ומוצאי יו"ט מחציה שעה אחרי זמן ר"ת למשך שעה</p>	<p>שבת ויו"ט משעה קודם השקיעה עד רבע שעה קודם השקיעה</p>	<p>ערש"ק וערב יו"ט לפנה"צ 11:00 עד 14:00</p>
<p>ע"פ תקנת רבינו מרן ה"קנה בשם זי"ע שאלות דחופות או שאינה סובלת דחי, בכל עת זמן בימים ובלילות.</p>			
<p>בית בנו הדומ"ץ הרה"ג שמעון עוזר בראנדסארפער שליט"א כמה דקות מהיכל רחוב רבינו גרשום 5 [כניסה א' קומה 2] ים-פול 0527155774</p>		<p>בית מורינו הגאון ר' שליט"א מעל בנין היכל הוראה טל' 053-3111159 פול' 02-5370033</p>	

<p>יחשלים</p> <p>בית שמש</p> <p>ביתר</p> <p>בני ברק</p> <p>טל סטון</p> <p>אשדוד</p> <p>חצור</p> <p>אור הגנוז</p> <p>נוף הגליל</p>	<p>יחופה</p> <p>קרית ספר</p> <p>כרמיאל</p> <p>טבריה</p> <p>צפת</p> <p>אור הגנוז</p> <p>נוף הגליל</p>
--	---

איגוד הרבנים

תלמידי היכל הוראה

בארה"ק העונים לשואלים דבר ה' זו הלכה